

nær natur og skov kan fortsætte i de kommende år.

Samtidig er vi i gang med at give naturpolitikken en væsentlig nyorientering. Regeringen vil anvende en række nye virkemidler, som vi er overbevist om er en forudsætning for at nå målet. Vi er meget opmærksomme på de problemer, som forslagsstillerne peger på.

Forslagsstillerne foreslår, at regeringen pålægges at fremlægge en handlingsplan, som for det første skaber 100.000 ha nye vandløbsnære engarealer, for det andet forstærker plejen af naturen og for det tredje styrker indsatsen for naturgenopretning og opretter bufferzoner omkring sårbar natur.

Regeringen har allerede taget fat på alle disse spørgsmål. I oktober kom regeringen således med en handlingsplan for biodiversitet og forslag til revideret lovgivning for natur- og skovområdet. I handlingsplanen vil der indgå en samfundsøkonomisk analyse af etableringen af 100.000 ha nye vandløbsnære engarealer i bl.a. habitatområderne.

Forslaget blev faktisk i sin tid fremsat af Wilhjelmudvalget, men udvalget fremlagde ikke samtidig de fornødne økonomiske analyser af omkostninger og gevinster ved at realisere forslaget. Det er det, vi nu har sat i gang i forbindelse med udarbejdelsen af biodiversitetsplanen. Jeg mener nu som dengang, at der ikke bør træffes en beslutning, før vi har disse analyser klar og dermed er i stand til at sætte forslaget ind i en større faglig og prioriteringsmæssig sammenhæng.

Det andet punkt i forslaget om forstærket pleje af naturen indgår ligeledes i regeringens politik. Her er der tale om, at vi skal prioritere. Vi skal udvælge, hvilke naturtyper der har mest behov for pleje, og hvilke midler der skal sættes ind, og det vil bl.a. ske gennem den regionale naturplanlægning, hvorom der for nylig er udsendt et idékatalog. Det siger sig selv, at de naturtyper, der er beskyttede under habitatdirektivet, er højprioriterede i forbindelse med genopretning, pleje eller ændrede driftsformer. Derfor vil der også ske en yderligere fokusering af indsatsen på disse naturtyper, og regeringen arbejder på at skaffe de fornødne midler til gennemførelsen af en plejeindsats, der genopretter eller bevarer gunstig bevaringsstatus i habitatnaturtyperne.

Et af elementerne, der indgår i naturplanlægningen, er forbedring af de økologiske forbindelser mellem naturområderne gerne koordine-

ret på tværs af amtsgrænserne. Midlerne til den øgede indsats skal komme fra en række kilder. Gennem finanslovaftalen for 2003 er der skaffet 50 mio. kr. ekstra til naturområdet, og i den nye aftale mellem forligspartierne er der enighed om at undersøge, om der kan ske salg af ikkebynære, mindre nåletræsplantager på op til i alt 1.500 ha til at fortsætte denne indsats.

Det er desuden en forudsætning for løsnings af opgaven, at der skaffes øget medfinansiering fra EU. Det kan ske i form af udvidelse af den gældende LIFE-Nature ordning og ved øget målretning af støtteordningerne på landbrugsområdet hen imod natur og miljø. Det har tidligere været fremme i debatten, at der skulle være behov for mellem 170 mio. kr. og 260 mio. kr. pr. år over de kommende 10 år for alene at kunne leve op til habitatdirektivets forpligtelser. Det er imidlertid vigtigt at lægge mærke til, at den hidtidige indsats for naturbeskyttelse i Natura 2000-områderne samtidig er opgjort til ca. 152 mio. kr. pr. år, så udfordringen bliver derfor først og fremmest at målrette, prioritere og effektivisere anvendelsen af midlerne.

Kommissionen kommer i september med et udspil om fællesskabsløsninger til finansiering af indsatsen i habitatområderne. Lad os fortsætte debatten på dette grundlag.

Kl. 14.20

Naturgenopretningen er fortsat et vigtigt virkemiddel i dansk naturpolitik. Vi har gennem årene skaffet mange nye naturområder gennem naturgenopretning og genopretning af vådområder som en del af Vandmiljøplan II.

I årene fremover vil den statslige indsats først og fremmest blive koncentreret om de beskyttede naturtyper i Natura 2000-områderne med henblik på, at vi kan opfylde vores forpligtelser efter habitatdirektivet, men også ådalene er i fokus. Som en del af forberedelserne til Vandmiljøplan III bliver mulighederne for en målrettet indsats for en mere ekstensiv drift i ådalene vurderet, og regeringen har desuden klart tilkendegivet, at de udestående problemer vedrørende etableringen af bufferzoner omkring natur, som er sårbar over for påvirkning af kvælstof, vil blive gennemanalyseret.

Også på dette område er jeg tilhænger af, at der skaffes et solidt beslutningsgrundlag, inden der træffes en beslutning. Vi skal simpelt hen vide, hvilke restriktioner der skal til i zonerne, hvordan de virker i praksis, og hvordan bufferzonerne etableres med mindst muligt bureaukrati og kontrol.